

kunne holde en saadan Sag borte fra Rigsdagen fra Februar Maaned indtil den 23. Maj, medens Rigsdagen er samlet, synker derved i Virkeligheden Rigsdagen, naar den bifalder dette, ned til at være nogle Ja-Brødre uden Indflydelse.

Formanden: Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds har begæret Ordet for 3die Gang. Hertil kræves Tingets Samtykke, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg dette som givet. (Ophold). Det er saaledes givet.

J. C. Christensen: Nu fik jeg altsaa Besked om, hvad det var, det ærede Medlem sigtede til med den 5. Oktober, og det ærede Medlem sagde da, at det havde overrasket ham, at jeg den 5. Oktober havde sagt, at jeg ikke havde sagt god for Alberti. Det synes jeg ikke, det ærede Medlem har Ret til at blive overrasket over, thi mine Udtalelser under vedkommende Forhandling i Tinget i Fjor lød udtrykkelig paa, at denne Forhandling havde ikke givet mig Anledning til at misbillige Albertis Administration, ej heller til at efterkomme Ønsket om Nedsættelse af en Kommission. Jeg har ikke Ordlyden her, men det var jo Meningens af, hvad det ærede Medlem ogsaa sagde. Naar det ærede Medlem i Modsætning hertil saa fremhævede, at jeg siden havde sagt, at Albertis Forsvar ikke var fuldt fyldtgørende, tror jeg nu ikke, det er Ordene. Jeg har henvist til i et offentlig Brev til mine Vælgere, at det gik op for mig, senere navnlig efter at Forhandlingerne i Landstinget havde fundet Sted samme Aar, at vi her i Danmark ikke kunde føre Politik paa stadig Kamp og Angreb paa Alberti. Det gik op for mig, det blev jeg klar over, at det ikke kunde gaa i Længden: Hele Danmarks Politik kom til at dreje sig om Albertis formentlige Misgreb. Det var uholdbart, uheldigt og urigtigt, at det fandt Sted, det var Forholdet, og jeg ser ikke, at der er det mindste sat paa Skruer i den Henseende.

Saa kom det ærede Medlem til det, som jeg ogsaa finder, han virkelig sigter til ved Henvisningen til den 5. Oktober, og som han ogsaa i Eftermiddag nævnede for mig som det, han havde sigtet til. Det var nemlig den Forespørgsel, som den 5. Oktober stilledes til mig fra det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger). Det ærede Medlem spurgte mig — efter at han havde skildret, hvorledes det gik til med Udbetalingen af et

saadant Statslaan, at Statskassen jo ikke stod inde i Stuen hos mig, men at Udbetalingen fandt Sted paa den og den Maade —, om der ikke fra Embedsmænds Side var kommet Betæneligheder frem mod Udbetalingen af denne Sum. Nu var Forholdet den 5. Oktober saaledes — jeg fremsætter det saa objektivt som muligt —, at der i Forvejen var stillet et Spørgsmaal til mig, om ikke en Kontorchef i Finansministeriet havde givet Meddelelse til Nationalbanken om Laanet til Bondestandens Sparekasse. Det var mig ubekendt, hvad det ærede Medlem der havde talt om. Det kom mig overraskende. Jeg kendte intet til det. Da jeg nu hørte denne Forespørgsel fra det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger), saa troede jeg straks: Der maa vist en Kontorchef eller anden Embedsmand have gjort en Indvending i Anledning af Udbetalingen —, noget jeg heller ikke kendte til, men noget lignende, som jeg altsaa Dagen i Forvejen havde hørt af det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle). Jeg sagde da i Slutningen af mit Svar til ham ja, jeg har nok Rigsdagstidende her, men jeg maa have slaaet op paa et forkert Sted, jeg kan ikke finde det . . . (Zahle: Det staar Spalte 309!) Ja, det er rigtigt. Der sagde jeg: „Endelig spurgte det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) mig, om ikke nogen af Finansministeriets Embedsmænd havde gjort Indvendinger mod Udbetaling af Laanet. Det er mig ikke bekendt“. Da jeg saa, efter at det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) havde talt, og jeg tror, at det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) ogsaa havde talt, blev klar over, at det, man mente, var, om der ved Laanets Stiftelse var gjort Indvendinger, saa svarede jeg derpaa og sagde, hvilke Indvendinger der var gjort, og jeg følte mig da i mit Inderste ganske overbevist om, at jeg ikke tilsigtede at føre hverken det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds eller noget andet Medlem paa Rigsdagen bag Lyset ved mine Svar. Jeg har ikke tænkt paa at stille mine Ord paa Skruer. Dette har jeg villet have Lejlighed til at erklære her i Dag.

Jeg har ingenlunde stillet det ærede Medlem noget Injuriesøgsmal i Udsigt. Tværtimod. Jeg har netop fremhævet, at jeg ikke jagede efter Injuriesøgsmal. Jeg har aldrig haft noget saadant, skønt jeg en Gang har været lige ved at faa et, og jeg haaber heller aldrig at faa noget. Jeg har gjort den Erfaring for mit Vedkom-